

KALFF KATZ & FRANSSEN

a d v o c a t e n

Ministerie van Veiligheid en Justitie
Directie Wetgeving
Sector Privaatrecht
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Amsterdam, 8 april 2014

Betreft: consultatie wijziging artikel 45d Auteurswet

Geachte mevrouw, geachte heer,

Met deze brief willen de belangenverenigingen van muzikuitgevers in de muziekbranche, de Nederlandse Muzikuitgeversvereniging (N.M.U.V.) en de Vereniging van Muziekhandelaren en –uitgevers in Nederland (V.M.N.), hun visie op en mening over het voorontwerp tot wijziging van artikel 45d van de Auteurswet kenbaar maken.

Introductie

N.M.U.V. is een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid en fungeert sinds 1992 als beroepsorganisatie voor de Nederlandse muzikuitgevers. N.M.U.V. behartigt de belangen van de muzikuitgevers in brede zin. Bij N.M.U.V. zijn aangesloten Nederlandse muzikuitgeverijen en Nederlandse filialen van in het buitenland gevestigde muzikuitgeverijen.

V.M.N. is een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid die in brede zin de belangen behartigt van muziekhandelaren en uitgevers van bladmuziek. V.M.N. is opgericht in 1909.

Praktisch alle in Nederland werkzame muzikuitgeverijen, muziekhandelaren en uitgevers van bladmuziek zijn aangesloten bij N.M.U.V. en/of V.M.N..

In het hiernavolgende zullen beide verenigingen worden aangeduid met NMUV/VMN.

NMUV/VMN hebben op 29 september 2010 hun visie op het toentertijd voorliggende voorontwerp betreffende het auteurscontractenrecht gegeven. NMUV/VMN verwijzen voor wat betreft de rol van muzikuitgevers naar het aldaar gestelde.

In deze brief wordt met name stelling genomen tegen het schrappen in het voorliggende ontwerp voor artikel 45d Aw van de uitzondering dat het vermoeden van overdracht niet geldt voor de auteur die de muziek voor het filmwerk en de auteur die de bij die muziek behorende tekst gemaakt heeft.

Concertgebouwplein 9
1071 LL Amsterdam
www.kalffkatzfranssen.nl
pk@kalffkatzfranssen.nl

T: +31 (0)20 676 07 80
M: +31 (0)6 5313 2003
F: +31 (0)20 675 27 64

Kamer van Koophandel: 412 138 12
Stichting Dergengelden Kalff Katz Advocaten
Bankrekeningnummer: 1028 27 966
IBAN: NL83 RABO 0102827966

Artikel 45d eerste lid

Het huidige artikel 45d Aw is op 1 augustus 1985 ingevoerd. De wetgever heeft toentertijd componisten en tekstdichters uitgezonderd van het wettelijk vermoeden van overdracht door erop te wijzen dat alle ons omringende landen deze uitzondering in hun wetgeving hebben opgenomen en dat ons land hierin geen uitzonderingspositie kan innemen.

Uit de Memorie van Toelichting:

Deze auteurs kunnen hun rechten rechtstreeks geldend maken. Deze bepaling, die op artikel 14bis, derde lid, van de Akte van Parijs berust, sluit aan op de bestaande praktijk en is in overeenstemming met hetgeen gebruikelijk is in andere landen¹.

Uit de Memorie van Antwoord:

*“De reden waarom de makers van de filmmuziek en de bijbehorende tekst uitgezonderd zijn is dat dit aansluit op de internationale praktijk. Ons land kan hierin geen uitzonderingspositie innemen. Inderdaad moet de producent met deze makers dus een afzonderlijke overeenkomst sluiten, maar dat is reeds thans het geval, hier en elders”.²
(...)*

Het huidige artikel 45d is ontworpen door de destijds (1980) fungerende Adviescommissie voor het Auteursrecht. In de door de commissie ontworpen tekst was de uitzondering voor componisten van filmmuziek en tekstdichters reeds opgenomen.

Uit de toelichting van de Commissie:

Het vijfde lid is ontleend aan de Italiaanse auteurswet, waarvan de eerste zin in de Engelse vertaling luidt: “The authors of music, of musical compositions and of the words which accompany music shall be entitled to collect directly from persons publicly showing the work a separate payment in respect of such showing.” Voor de vrije circulatie van het filmwerk behoeft deze “zaalincasso” in de praktijk geen beletsel te vormen. Vgl. H.R. 25 maart 1949, N.J., 1950, 643 (“La belle et la bête”).³

De internationale praktijk (i.e. de uitzondering voor componisten en tekstdichters) is sinds 1985 niet veranderd. Zo kennen bijvoorbeeld België, Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Luxemburg, Denemarken, Zweden en Italië in hun huidige wetgeving bepalingen waarin het vermoeden van overdracht aan de producent is uitgezonderd voor auteurs van muziekwerken en de daarbij behorende tekst. Zie ook **bijlage 1**.

De thans voorgenomen schrapping maakt dat Nederland in internationaal verband in een uitzonderingspositie komt te verkeren. Opvallend is dat in de toelichting bij het thans voorliggende wetsartikel hieraan geen enkele aandacht wordt besteed, terwijl de wetgever destijds met name de internationale verhoudingen tot uitgangspunt nam voor de uitzondering op het overdrachtsvermoeden. Het had minst genomen op de weg van de wetgever gelegen om onderzoek te doen naar de gevolgen in internationaal verband, welk verband kennelijk drie decennia geleden een prominente rol speelde. Uit de toelichting op Artikel I onderdeel C blijkt niet van een dergelijk onderzoek. NMUV/VMN hebben ook geen signalen opgevangen dat zich in internationaal verband zodanige verschuivingen hebben voorgedaan, dat de wetgever tot de onderhavige ingreep noopt. Het moge bekend worden verondersteld dat de exploitatie van muziek in internationaal verband voortreffelijk is georganiseerd. Als er een bedrijfstak is die de nationale en internationale financiële belangen van auteurs goed en efficiënt behartigt dan is dat de muziekuitgeversbranche wel. Wat dit betreft, is er geen enkele aanleiding om het huidige systeem van exploitatie door Buma/Stemra op basis van een exclusief recht te wijzigen.

¹ Memorie van Toelichting, Tweede Kamer, zitting 1980-1981, 16740, nr 3, pagina 13.

² Memorie van Antwoord, Tweede Kamer, zitting 1982-1983, 16740 nr 7, p.19.

³ Bijlage bij de Memorie van Toelichting, Tweede Kamer, zitting 1980-1981, 16740, nr 4, pagina 33-34.

KALFF KATZ & FRANSSEN

Het is overigens de vraag of Buma/Stemra, na wetswijziging, wel geëquipeerd is om de rol van incasso-organisatie voor proportionele billijke vergoedingen te vervullen en daarbij bereid is te investeren in haar apparaat en systemen om een adequate, en op iedere maker toegesneden incasso van billijke vergoedingen te realiseren. Dit soort nodeloze investeringen zullen uiteindelijk gedragen moeten worden door de auteurs en de muzikuitgevers, hetgeen niet bepaald bijdraagt aan de beoogde positieverbetering van de makers. Geluiden bereiken NMUV/VMN dat Buma/Stemra om deze reden al niet bepaald staat te juichen bij de voorgestelde wetstekst. De vraag dringt zich op of de opstellers zich rekenschap hebben gegeven van het kostenaspect en de eventuele consequenties, zo ook in de situatie dat Buma/Stemra afziet van incasso en een nieuwe organisatie moet worden opgericht.

Teruggrijpend op het internationale aspect van de huidige incassopraktijk door cbo's op basis van een verbodsrecht, dringt de vraag zich op wat het betekent voor buitenlandse componisten die voor Nederlandse producenten composities maken in het geval van een wettelijk vermoeden van overdracht. Thans is het zo dat de buitenlandse componist via zijn eigen nationale cbo de wereldwijde vergoedingen voor de exploitatie van zijn muziek in het filmwerk incasseert. Zoals gezegd geschiedt de internationale muziekinccasso op basis van wederkerigheidsafspraken tussen de verschillende cbo's, welke incasso is gebaseerd op auteursrechtelijke aanspraken. Zodra de renumeration voor filmmuziekauteurs zou veranderen in de vorm van een billijke vergoeding, zal Buma/Stemra niet op basis van de bestaande wederkerigheidsafspraken kunnen collecteren voor buitenlandse makers. Deze makers zullen dan rechtstreekse afspraken met Buma/Stemra moeten maken. Omgekeerd zal bij een exploitatie in het buitenland of bij exploitatie door een buitenlandse exploitant Buma/Stemra moeten collecteren in voor haar onbekende territoria waartoe zij niet of te weinig is toegerust, hetgeen zal leiden tot inkomensverlies voor makers. Ongetwijfeld zal dit alles gerepareerd kunnen worden door het stelsel van wederkerige afspraken te amenderen, maar niet valt te ontkennen dat de voorgenomen wetswijziging vooral zal leiden tot nodeloze kosten en dus een lastenverzwaring voor de makers, zulks nog los van de verwarring die tussen de cbo's onderling zal ontstaan, wat op zijn beurt afbreuk zal doen aan de optimale bescherming van muziekauteurs.

Het voorgaande klemt te meer aangezien de wetswijziging beoogt de positie van makers ten opzichte van exploitanten te verbeteren. NMUV/VMN lezen met verbazing in de toelichting dat het kennelijke doel van de schrapping gelegen is in het duidelijk maken dat *“het uitgangspunt is dat de exploitatierechten worden geconcentreerd bij de producent, opdat hij kan contracteren met derden over de exploitatie van het filmwerk zonder daarbij afhankelijk te zijn van toestemming van makers of collectieve beheersorganisaties”*. Hier wordt niet het belang van de maker gediend, maar het belang van de producent. Waar deze beschermingsbehoefte, in het kader van de verbetering van de positie van makers, ineens vandaan komt, is NMUV/VMN een raadsel. Bovendien wijst de praktijk van de toestemmingsverlening door makers en cbo's uit dat zich op dat vlak geen enkel probleem voordoen. Iedere producent die een componist opdracht geeft tot het componeren van filmmuziek weet de weg naar de relevante cbo te vinden. Iedere bioscoop of omroep die een filmwerk wil vertonen, weet de weg naar de relevante cbo te vinden. Deze praktijk is decennia oud (ouder dan het huidige artikel 45d) en functioneert prima. Er is vanuit de praktijk geen enkele behoefte om wijzigingen aan te brengen en om te experimenteren met (internationaal) afwijkende regelingen waarvan de effecten niet zijn onderzocht. *Don't fix it if it ain't broken* is daarbij het adagium.

KALFF KATZ & FRANSSEN

NMUV/VMN voorzien dat de positie van componisten en tekstdichters van filmmuziek door de voorgestelde schrapping in plaats van vooruit, er juist op achteruit zal gaan. NMUV/VMN kunnen zich niet aan de indruk onttrekken dat de opstellers zich daar welbewust van moeten zijn geweest. De hiervoor geciteerde tekst wijst duidelijk op een positieverbetering voor filmproducenten; het ligt niet erg voor de hand dat dit tegelijkertijd een positieverbetering voor makers met zich mee zal brengen, zoals de doelstelling van het wetsontwerp luidt. Het is zelfs zo dat de opstellers moeten hebben ingezien dat ondanks de ogenschijnlijke ongewijzigde inning door cbo's, de wijziging van de inningsgrondslag (in plaats van een vergoeding op basis van een exclusief recht, een vergoeding op basis van een billijke vergoeding) met zich mee zal brengen een verlaging van de vergoedingen voor filmmuziekauteurs. Het mag bekend worden verondersteld dat vergoedingen op grond van een eigen recht niet gelijk te stellen zijn met een billijke vergoeding. De rechthebbende met een absoluut verbodsrecht heeft immers een veel sterkere onderhandelingspositie⁴. De toelichting bevestigt deze visie: de opstellers weten te melden dat de totale beschikbare proportionele vergoeding voor alle daarvoor in aanmerking komende makers rond de 10% zal liggen (pagina 4). Waar deze wijsheid op gebaseerd is, blijft mysterieus, en de vraag kan gesteld worden of een dergelijke algemene vingerwijzing wel de taak van de wetgever is. Overigens is dit dezelfde wetgever die op geen enkele plek in de auteurswet of in de wet op de naburige rechten in de afgelopen 30 jaar ook maar een begin gemaakt heeft met het kwantificeren van het begrip billijke vergoeding en alles gemakshalve afschuift naar de rechter. Het is dan op zijn minst curieus om te bemerken dat als het gaat om de positieverbetering van filmproducenten, die overigens in het geheel geen positieverbetering behoeven, de wetgever ineens wel thuis geeft. Dit is wat NMUV/VMN betreft de wereld op zijn kop.

Een bijkomend argument voor de voorgestelde wijziging is blijkens de toelichting kennelijk gelegen in het feit dat bij filmmuziek thans al gebruikelijk is "*dat vergoedingen worden geïnd door een collectieve beheersorganisatie (...)*".⁵ Dat is op zich een correcte vaststelling, echter deze situatie deed zich ook al in 1985 voor. En toen was er geen aanleiding om op basis van de toen reeds bestaande inningspraktijk door cbo's (i.c. Buma/Stemra) af te zien van de uitzondering ten gunste van muziekauteurs. Het gehanteerde argument is dan ook ondeugdelijk.

Voor het overige geeft de toelichting geen enkel valide argument om nu af te wijken van thans geldende uitzondering op het vermoeden van overdracht ten aanzien van componisten van filmmuziek en makers van de daarbij behorende tekst.

Artikel 45d vierde lid

Het is bijkans voor NMUV/VMN verbijsterend om te lezen dat de proportionele billijke vergoeding niet op de aldaar bedoelde filmwerken, waaronder mede inbegrepen reclamefilms, toeziet. De huidige praktijk is dat reclamemakers en omroepen die commercials uitzenden hetzelfde aan muziekauteurs betalen als exploitanten van speelfilms. Het voorgestelde lid 4 maakt daar een einde aan en is als zodanig een regelrechte aanslag op de inkomenspositie van componisten van muziek voor filmwerken en met name van die van reclamefilms. Het komt NMUV/VMN voor dat de opstellers welbewust deze consequentie moeten hebben gewild. Het is voor NMUV/VMN volstrekt onbegrijpelijk dat de wetgever het bestaat om in het kader van het auteurscontractenrecht, dat uitsluitend beoogt de positie van makers ten opzichte van

⁴ Zie Rb Amsterdam 7 januari 2014, zaak/rolnummer 1380601 \ HA EXPL 12-289, r.o. 2.7, (nog) ongepubliceerd (een afschrift te bekomen bij P. Katz), als vervolg op Rechtbank Amsterdam, 18 september 2013, AMI 2014, p 30 e.v..

⁵ Nota van wijziging pagina 3.

KALFF KATZ & FRANSSEN

exploitanten te verbeteren, een groep van makers uitzondert en deze op twee manieren treft in hun rechtspositie en inkomenspositie, en zulks ten gunste van exploitanten, waarvan dezelfde wetgever in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp Auteurscontractenrecht nog roept dat deze in een ongelijk sterkere positie ten opzichte van makers verkeren. Met zo'n wetgever hebben makers geen vijanden meer nodig.

Nemo plus discussie

NMUV/VMN gaan ervan uit dat de opstellers van het thans beoogde artikel 45d bekend zijn met de discussie over de vraag wat de consequentie is van de overdrachten bij voorbaat aan cbo's voor het wettelijk vermoeden. Ook na het arrest van de Hoge Raad in Norma/NL Kabel⁶ is de discussie verre van beslist. Het beeld is dat aan de ene kant de Commissie Auteursrecht⁷ het nemo plus beginsel aanhangt en aan de andere kant de A-G Verkade⁸ die dit beginsel in het kader van artikel 45d Aw afwijst. De wetgever schaaft zich vooralsnog aan de zijde van Commissie Auteursrecht⁹. De Hoge Raad laat zich vervolgens niet uit over dit onderwerp¹⁰. NMUV/VMN vinden het uiterst onvoorzichtig om te midden van deze discussie te gaan sleutelen aan de bestaande afrekenpraktijk door Buma/Stemra (welke praktijk tot op heden tot geen enkele problemen heeft geleid), zonder enig zicht op de uitkomst van de genoemde discussie en de consequenties ervan. Ook hier geldt dat het onduidelijk is wat de consequenties kunnen zijn ten opzichte van buitenlandse componisten die hun rechten op grond van buitenlands recht hebben overgedragen aan buitenlandse cbo's. Zolang daar niet serieus over nagedacht is, moet Nederland niet in internationaal verband willen soleren.

Belangen van muziekuitgevers en makers

De belangen van muziekauteurs en muziekuitgevers lopen bijna altijd parallel, niet in de laatste plaats omdat muziekuitgevers in verreweg de meeste gevallen een percentage van de opbrengst uit de exploitatie van muziekwerken overeenkomen als vergoeding voor hun werkzaamheden. De opstellers van het voorgenomen artikel 45d dienen zich bewust te zijn van de positieve rol die muziekuitgevers spelen ten behoeve van auteurs van filmmuziek. Het is onder meer de taak van muziekuitgevers om auteurs te voorzien van opdrachten vanuit de film-, televisie- en reclamebranche. Muziekuitgevers hebben met makers contractuele vergoedingsafspraken op basis van de auteursrechtelijke inkomsten uit de exploitatie van muziekwerken in films (al dan niet via Buma/Stemra). In de huidige contracten met auteurs is niet voorzien in een regeling waarbij de inspanningen van de uitgever worden beloond door middel van een aandeel in de aan de makers toekomende billijke vergoeding. De vergoedingen zijn uitsluitend gebaseerd op auteursrechtelijke vergoedingen. Als gevolg daarvan zullen muziekuitgevers zich niet vanzelfsprekend meer verplicht achten verdere inspanningen te verrichten op het gebied van het werven van opdrachten voor het componeren van filmmuziek als aan hen geen renummeratie meer toekomt. Daarbij dient men zich te bedenken dat huidige contracten tussen makers en muziekuitgevers voor meerdere jaren zijn gesloten, en dus nog gelding hebben in de komende jaren, terwijl de thans voorgestelde regeling ingaat op het moment van voltooiing van filmwerken na invoering van het wetsartikel.

⁶ HR 28 maart 2014, ECLI HR 2014, 735 (Norma/ NL Kabel)

⁷ Advies van 16 februari 2011

⁸ Conclusie in Norma/NL Kabel van 29 september 2013, ECLI PHR 2013, 2019, §6.7.7.

⁹ Kamerstukken II, 2012-2013, 33 308, nr. 6, p.27.

¹⁰ HR 28 maart 2014, ECLI HR 2014, 735 (Norma/ NL Kabel), r.o. 5.4.7.

KALFF KATZ & FRANSSEN

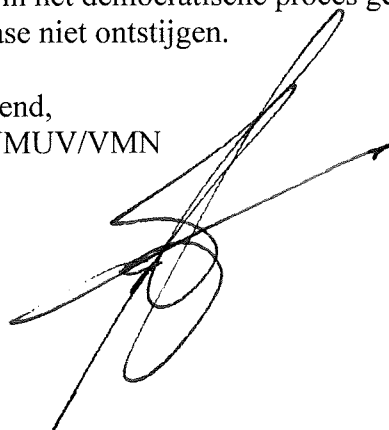
Zoals in het eerste consultatiedocument van NMUV/VMN wordt gememoreerd, spelen voorschotten in de verhouding tussen muzikuitgevers en makers een belangrijke rol. Het laat zich raden dat wanneer voor muzikuitgevers inkomsten, die niet meer aangewend kunnen worden om betaalde voorschotten aan auteurs in te lopen, wegvallen, de voorschotten automatisch zullen verminderen. Ook dat kan niet de bedoeling zijn van de voorgenomen regeling.

Conclusie

De voorgestelde schrapping van de uitzondering ten aanzien van het vermoeden van overdracht is sterk in het nadeel van de componist van filmmuziek en de maker van de daarbij behorende tekst. Het zal zonder twijfel voor deze makers (en hun muzikuitgevers) leiden tot een aanzienlijke inkomensvermindering, zowel doordat de te betalen bedragen die gemoeid zijn met de gewone billijke vergoeding en de proportionele billijke vergoeding lager zullen zijn dan in de huidige situatie, als door het kostenverhogende effect van een op andere leest geschoeide incasso door Buma/Stemra (uitgaande van de situatie dat Buma/Stemra de incasso ter hand wenst te nemen). Er zal sprake zijn van een verstoring in de al sinds jaar en dag bestaande verhoudingen tussen makers, uitgevers en cbo's enerzijds en producenten en exploitanten anderzijds, waardoor geheel onnodig de positie van de makers van filmmuziek wordt verzwakt ten voordele van de positie van filmproducenten. NMUV/VMN zijn de mening toegedaan dat het voorliggende voorstel een belediging is voor componisten en niet te handhaven is in het kader van de doelstelling van het wetsvoorstel Auteurscontractenrecht. Wat NMUV/VMN evenzo stoort, is het ontbreken van een valide argument en het ontbreken van een geloofwaardige uitleg in de toelichting omtrent de beweegredenen om in dit stadium van het wetgevingsproces ineens te komen met een wettelijke regeling die zonder al te veel moeite ontmaskerd kan worden als zeer in het nadeel van een bepaalde groep makers. Het doet vermoeden dat er geheime onderliggende argumenten zijn die maar beter niet openbaar gemaakt kunnen worden. Het zou de opstellers sieren daarover openheid te betrachten. Zolang dat niet het geval is, kan van een evenwichtige afweging in het democratische proces geen sprake zijn en dient de voorgenomen tekst de ontwerpfase niet ontstijgen.

Hoogachtend,
namens NMUV/VMN

P. Katz

cc: de heer A.A.L. de Raaff, voorzitter van N.M.U.V.
mevrouw A.J. Wester, voorzitter van V.M.N.
de heer F.J.P. de Wit, secretaris van N.M.U.V.

KALFF KATZ & FRANSSEN

BIJLAGE 1

- België, Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, artikel 18.¹¹

De auteurs van een audiovisueel werk alsmede de auteurs van een creatief element dat op geoorloofde wijze in een audiovisueel werk is opgenomen of erin is verwerkt, **met uitzondering van de auteurs van muziekwerken**, dragen, behoudens andersluidend beding, aan de producenten het exclusieve recht op de audiovisuele exploitatie van het werk over, met inbegrip van de rechten die voor deze exploitatie noodzakelijk zijn, zoals het recht om het werk van ondertiteling te voorzien of het na te synchroniseren, onverminderd de bepalingen van artikel 16 van deze wet.

Overdracht van het exclusieve recht. Auteurs van muziekwerken uitgezonderd.

- Duitsland, Urheberrechtsgezet, § 88 en 89 Rechte am Filmwerk¹²:

Article 88 Right to make a film

(1) If the author permits another person to make a film of his work, this shall, in cases of doubt, be deemed to involve the granting of the exclusive right to use the work in unaltered form or following adaptation or transformation in the production of a cinematographic work and to use the cinematographic work as well as translations and other cinematographic adaptations in all manners of use. Article 31a (1), third and fourth sentences, and (2) to (4) shall not apply.

(2) The entitlements designated in paragraph (1) shall not, in cases of doubt, entitle the work to be re-filmed. The author shall, in cases of doubt, be authorised to utilise his work cinematically in another manner after the expiry of ten years following the conclusion of the contract

Article 89 Rights in cinematographic works

(1) Wer sich zur Mitwirkung bei der Herstellung eines Filmes verpflichtet, räumt damit für den Fall, daß er ein Urheberrecht am Filmwerk erwirbt, dem Filmhersteller im Zweifel das ausschließliche Recht ein, das Filmwerk sowie Übersetzungen und andere filmische Bearbeitungen oder Umgestaltungen des Filmwerkes auf alle Nutzungsarten zu nutzen. § 31a Abs. 1 Satz 3 und 4 und Abs. 2 bis 4 findet keine Anwendung.

(2) Hat der Urheber des Filmwerkes das in Absatz 1 bezeichnete Nutzungsrecht im voraus einem Dritten eingeräumt, so behält er gleichwohl stets die Befugnis, dieses Recht beschränkt oder unbeschränkt dem Filmhersteller einzuräumen.

(3) Die Urheberrechte an den zur Herstellung des Filmwerkes benutzten Werken, wie Roman, Drehbuch und Filmmusik, bleiben unberührt.

(4) Für die Rechte zur filmischen Verwertung der bei der Herstellung eines Filmwerkes entstehenden Lichtbilder und Lichtbildwerke gelten die Absätze 1 und 2 entsprechend.

De Engelse vertaling van lid 3:

The copyrights in the works used in the production of the cinematographic work, such as a novel, screenplay and film music, shall remain unaffected.

De filmmaker (producent) krijgt voorafgaand aan gebruik muziekwerk in film toestemming van de maker voor exclusief gebruik. Deze toestemming brengt met zich mee dat er een vermoeden bestaat dat de filmproducent toestemming heeft voor gebruik als genoemd in artikel 89. Partijen mogen anders afspreken.

¹¹ Te raadplegen via: <http://home.scarlet.be/registryoffice/site/aw.htm>

¹² Te raadplegen via: <http://www.gesetze-im-internet.de/urhg/>

KALFF KATZ & FRANSSEN

De rechten van filmmuziekauteurs zijn niet uitgezonderd. Wel behoudt de filmmuziekauteur zijn auteursrecht en mag hij deze exploiteren (vgl. artikel 45g Aw).

- Frankrijk, Code de le Propriété Intellectuelle, Section 3 : Contrat de production audiovisuelle, art. L. 132-24.¹³

Le contrat qui lie le producteur aux auteurs d'une oeuvre audiovisuelle, **autres que l'auteur de la composition musicale avec ou sans paroles**, emporte, sauf clause contraire et sans préjudice des droits reconnus à l'auteur par les dispositions des articles L. 111-3, L. 121-4, L. 121-5, L. 122-1 à L. 122-7, L. 123-7, L. 131-2 à L. 131-7, L. 132-4 et L. 132-7, cession au profit du producteur des droits exclusifs d'exploitation de l'oeuvre audiovisuelle.

Le contrat de production audiovisuelle n'emporte pas cession au producteur des droits graphiques et théâtraux sur l'oeuvre.

Ce contrat prévoit la liste des éléments ayant servi à la réalisation de l'oeuvre qui sont conservés ainsi que les modalités de cette conservation.

- UK, Copyright, Designs and Patents Act 1988, Presumption of transfer of rental right in case of film production agreement, art. 93A.¹⁴

(1) Where an agreement concerning film production is concluded between an author and a film producer, the author shall be presumed, unless the agreement provides to the contrary, to have **transferred to the film producer any rental right** in relation to the film arising by virtue of the inclusion of a copy of the author's work in the film.

(2) In this section "author" means an author, or prospective author, of a literary, dramatic, musical or artistic work.

(3) Subsection (1) does not apply to any rental right in relation to the film arising by virtue of the inclusion in the film of the screenplay, the dialogue or music specifically created for and used in the film.

(4) Where this section applies, the absence of signature by or on behalf of the author does not exclude the operation of section 91(1) (effect of purported assignment of future copyright).

(5) The reference in subsection (1) to an agreement concluded between an author and a film producer includes any agreement having effect between those persons, whether made by them directly or through intermediaries.

(6) Section 93B (right to equitable remuneration on transfer of rental right) applies where there is a presumed transfer by virtue of this section as in the case of an actual transfer.

Overdracht (ver)huurrechten. Uitzondering overdracht van rechten op muziek gemaakt voor dat filmwerk.

- Denemarken, the Consolidate Act on Copyright, Special Provisions concerning Agreements on Recording of Films, art. 58.¹⁵

(1) An agreement to take part in the recording of a film shall imply that the author shall have no right to oppose that

(i) copies of the film are made;

(ii) copies of the film are distributed to the public;

(iii) the film is performed in public; or

(iv) the film is subtitled or dubbed in another language.

(2) The provision of subsection (1) shall not apply to

(i) works already existing;

(ii) scripts, dialogues and musical works created for the purpose of making the film; or

(iii) the principal director of the film.

¹³ Te raadplegen via: http://www.wipo.int/wipolex/en/text.jsp?file_id=322949

¹⁴ Te raadplegen via: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1988/48/section/93A>

¹⁵ Te raadplegen via: http://www.wipo.int/wipolex/en/text.jsp?file_id=191420

KALFF KATZ & FRANSSEN

Makers kunnen zich tegen bepaalde handelingen niet verzetten. Deze bepaling geldt niet voor filmmuziekauteurs.

- Oostenrijk, Federal Law on Copyright in Works of Literature and Art and on Related Rights (Copyright Act), Film Producers, artt. 38 en 39.¹⁶

38. — (1) Subject to the limitations set out in Article 39(4), the exploitation rights in commercially produced cinematographic works shall belong to the owner of the film company (film producer). The film producer and the author shall each be entitled to one-half of the statutory claims to remuneration, unless such claims are non-renounceable and unless the film producer and the author have agreed otherwise. **Copyrights subsisting in works used in creating the cinematographic work shall not be affected by this provision.**

39.—(1) (...)

(4) The consent of the author designated as such shall be required, in addition to the authorization of the film producer, for the exploitation of adaptations and translations of the cinematographic work. Unless otherwise agreed between such author and the film producer, consent shall not be required for translations and adaptations, including the completion of an unfinished cinematographic work, which are necessary for the normal exploitation of the cinematographic work in accordance with accepted fair practice and which do not prejudice the moral interests of the author in the work.

Overdracht van rechten producent. Auteursrechten op werken die gebruikt zijn bij het tot stand komen van het filmwerk blijven onaangetast. Vrij breed, lijkt zowel te zien op reeds bestaande werken als op werken die speciaal door de maker gemaakt zijn voor de film. Hieronder zouden de rechten op filmmuziek vallen.

- Luxemburg, Loi du 18 avril 2001 sur les droits d'auteur, les droits voisins et les bases de données, artt. 21 t/m 24.¹⁷

21. Les auteurs de l'oeuvre audiovisuelle sont le producteur et le réalisateur principal.

22. L'oeuvre audiovisuelle est réputée achevée lorsque la version définitive a été établie par le réalisateur et le producteur.

23. L'auteur et les autres créateurs qui refusent d'achever leur contribution à l'oeuvre audiovisuelle ou se trouvent dans l'impossibilité de le faire ne pourront s'opposer à l'utilisation de celle-ci en vue de l'achèvement de l'oeuvre.

24. Sauf stipulation contraire, les auteurs et les autres créateurs de l'oeuvre audiovisuelle sont présumés céder au producteur à titre exclusif tous les droits d'exploitation audiovisuelle de l'oeuvre, **à l'exception des créateurs des compositions musicales**. Cette cession comprend les droits nécessaires à cette exploitation tels le droit d'ajouter des sous-titres ou de doubler l'oeuvre.

L'adaptation, l'arrangement ou l'utilisation d'une oeuvre préexistante doit être autorisée par son auteur.

Vermoeden van overdracht van rechten. Ook hier worden de filmmuziekauteurs uitgezonderd van dit vermoeden.

- Zweden, Act on Copyright in Literary and Artistic Works, *On Film Contracts*, art. 39.¹⁸

Article 39. A transfer of the right to record a literary or artistic work on a film shall include the right to make the work available to the public, through the film, in cinemas, on television or otherwise and to make spoken parts of the film available in textual form or to translate them into another language. **This provision does not apply to musical works.** (*Act 1973:363*).

¹⁶ Te raadplegen via: http://www.wipo.int/wipolex/en/text.jsp?file_id=124840

¹⁷ Te raadplegen via: http://www.wipo.int/wipolex/en/text.jsp?file_id=128653

¹⁸ Te raadplegen via: <http://www.government.se/content/1/c6/01/51/95/c42a53bc.pdf> (onofficiële Engelse vertaling).